

Nu-mi doresc

Rujoiu Mihai

Nu-mi doresc decât sămânța
Să-ncolțească în pustiu
Și un colț umil de lac
Pururea divin să-l știu.

Nu-mi încapе îndoială
Că s-or naște iar idei
Spuse-n treacăt pe-nserat
Când se zbat frunze de tei.

Nu-mi doresc și nici nu pot
Ca sămânța să-ncolțesc
Nici într-un colț de deșert
Să încerc azi să trăiesc.

Dar prea pura-mi îndoială
Ce din idei s-a născut
Mă face în astă viață
Să fiu frunză de-nceput.

Și dorind voi umple lacul
Cu a mea dulce privire
Pururi să rămân divin
Nu o crudă amintire.